

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos elektronikus úton terjesztette elő kézzel írt beadványát a Panasztestületnél történt rendőri intézkedéssel összefüggésben.

A Panaszos beadványában előadta, hogy az ügy előzményéhez tartozik, hogy a Rendőr-főkapitányságon két büntetőeljárás is folyamatban volt, amelyekben megállapították, hogy a tulajdonszerzése ellenértékéért * millió forint került kifizetésre egy ház vonatkozásában.

A volt élettársa ellen egy kilakoltatási eljárás is folyamatban volt, aminek a Panaszos nem volt a részese, holott tudomása szerint – mint a ház szívésségi lakáshasználójának – neki is szerepelnie kellett volna az eljárásban. A Panaszos a parkolás miatt változtatta meg a lakcímét, de a gyermekei a mai napig oda vannak bejelentve. „Az ingatlanon perfeljegyzés van a közhiteles ingatlan nyilvántartás szerint” – a Panaszos megfogalmazása alapján.

*-n, * órára tűzte ki a végrehajtó a kilakoltatást, amelyet jogszabálysértésre hivatkozva lezár és kihirdette, hogy a végrehajtást kérőt nem helyezi birtokba az adott ingatlan vonatkozásában. „Az erről szóló jegyzőkönyvet hangosan felolvasta a kirendelt rendőrök előtt, akik ezt alá is írták. A végrehajtó kifejezetten figyelmeztette a végrehajtást kérőt, hogy ha nem engedik be az ingatlanba, nincs joga bemenni, mert az bűncselekménynek számít.”

Ennek ellenére az említett személy több emberrel „szétbontotta a kerítést és erőszakkal” bementek az ingatlanba, ahol a Panaszos két gyermekével tartózkodott.

A Panaszos kihívta a rendőröket, 6-8 rendőr jelent meg a helyszínen. A rendőrök vezetője megkérdezte, hogy mi történt a végrehajtási eljárás során. A két korábban jelenlévő rendőr letagadta, hogy a végrehajtó kihirdette, hogy ezzel nem helyezi birtokba a végrehajtást kérő személyt és tájékoztatta a jogi lehetőségeiről. A rendőrök nem rendelkeztek a végrehajtási jegyzőkönyvvel, noha ez igazolta volna, hogy a Panaszos és gyermekei jogosultak az ingatlanban maradni, illetve, hogy a végrehajtást kérő személy önbíráskodást elkövetve ment be az ingatlanba.

A végrehajtást kérő személy felmutatta a lakcímkártyáját, ami szerint bejelentkezett az ingatlanba, amit a Panaszos tudomása szerint nem tehetett volna meg. A rendőr végül azzal zárta az intézkedést, hogy ő már péntek délután nem tud kivel beszélni erről, menjen be feljelentést tenni a Panaszos. A Panaszos párja bement a rendőrségre megtenni a feljelentést, a gyermekeket elvitték az unokatestvéréhez, a Panaszos egy kollégájával az ingatlanban maradt, de retteggve töltötték az éjszakát, mert egyre több ember érkezett.

A Panaszos reggel szembesült azzal, hogy új kaput szereltek fel a telek elejére. A Panaszos kiment a kapun élelmet vásárolni, amit követően kizárták a telekről. A Panaszos újra rendőri segítséget kért, de a kiérkező rendőrök azt mondták neki, hogy ha a végrehajtást kérő személy nem járul hozzá ahhoz, hogy bemehessen, akkor nem tehetnek semmit. Utóbb derült ki, hogy a végrehajtást kérő személy még ahhoz sem járult hozzá, hogy a dolgait összeszedje az ingatlanban, nemhogy bemenjen.

A végrehajtást kérő személy „megjelent pár marcona alak kíséretében”, akik kitolták a Panaszost a kapun. A rendőrök és a szomszédok szótlanul végignézték, hogy megfogják és erőszakkal kirakják az otthonából. Ezek után a rendőrök megkérték a végrehajtást kérő személyt, hogy pakolja össze a Panaszos dolgait. A Panaszos személyes holmijának csak a töredékét hozták ki így, ráadásul az ingatlanban lévő összes tárgyai és az örökségéből származó vagyontárgyai is ottmaradtak. A Panaszos a mai napig nem kapta vissza őket, azt sem tudja, indult-e valamilyen eljárás az erőszakoskodókkal szemben.

A Panaszos előadta továbbá, hogy feljelentést tesz a végrehajtást kérő személy és ismeretlen társai ellen, valamint az intézkedés során szabálytalanul eljáró valamennyi rendőr ellen.

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte a Panasztestületet, hogy panaszait vizsgálja ki.

A Panaszos *-n kelt elektronikus levelében úgy nyilatkozott, hogy amennyiben a Panasztestületnek az Rtv. Szabályai szerint az érintett rendőrkapitányság vezetőjéhez történő áttételről kellene rendelkeznie a vizsgálata eredményeként, akkor az áttételt nem kéri.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – a rendőri intézkedés elmulasztását sérelmezte.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedések érintették a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Panasztestület lefolytatott eljárásában többek között vizsgálta, hogy a rendőrségnek fennállt-e az intézkedési és segítségnyújtási kötelezettsége, illetve ezen kötelezettségeinek minden esetben megfelelően teljesítette-e.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége fennállt a bejelentések tartalma miatt.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrség *-n helyesen járt el, amikor jogi felvilágosítással zárta az intézkedést, ugyanakkor másnap, *-n, a jogi helyzet nem változott meg, hiszen a Panaszos futni ment el reggel. Ez a tevékenysége pedig nyilvánvalóan nem tekinthető úgy, hogy önként felhagyott az ingatlan birtoklásával, így ez a elfoglaltsága nem járt a birtokosi pozíciójának a megszűntével. Tekintettel arra, hogy az előző napi jogi helyzet nem változott, így indokolt volt a felek közötti állapot megőrzése a polgári bírósági eljárás jogerős lezárásáig vagy a felek megállapodásáig.

Mindezek alapján a Panasztestület álláspontja alapján mulasztott a rendőrség akkor, amikor a feleknek nyújtott jogi tájékoztatáson túl nem hívta fel a tulajdonos figyelmét arra, hogy amíg a magánlaksértés kérdése, illetve az előzményi kérdésként felmerülő polgári jogi kérdés nem tisztázódik, addig köteles visszaengedni a Panaszost és gyermekeit az ingatlanba.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány;
elektronikus levél;
- Rendőr-főkapitányság vezetőjének átirata;
- Rendőrkapitányság vezetőjének, a Panasztestület részére megküldött összefoglaló jelentése és annak mellékletei;
- Alosztály jelentése;
- Alosztály jelentése;
- Végrehajtói Iroda megkeresése;
- Végrehajtói Iroda átirat;
- Végrehajtói Iroda „Jegyzőkönyv végrehajtási ügyben” elnevezésű irat;
- Bíróság végzése;
- Rendőr-főkapitányság vezetőjének szakmai állásfoglalása.

III.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos által a Panasztestületnél előterjesztett panaszban és feljelentésében megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A rendőri intézkedés elmulasztása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdése szerint:

---

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 24. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(2) A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.”

Az Rtv. 39. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A végrehajtási eljárásban a rendőr kirendelésének törvényességéért a végrehajtást elrendelő szerv vezetője a felelős.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) és (2) bekezdései szerint:

„A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.”

A Szolgálati Szabályzat 37. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által fogantatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá - ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri - végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt.”

A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) és (2) bekezdései szerint:

„(1) A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

(2) A szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására.”

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 121. pontja, 166. § (1) bekezdése szerint *„aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.”*

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 221. §-a rendelkezik a magánlaksértés bűncselekmény alakzatáról, mely szerint *„aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.*

(2) Büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakó vagy azzal rendelkező akarata ellenére vagy megtévesztéssel

- a) éjjel,*
- b) fegyveresen,*
- c) felfegyverkezve vagy*
- d) csoportosan*

bemegy, vagy ott bent marad.

(3) Aki mást megakadályoz abban, hogy lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen,

- a) ha az (1) bekezdésben meghatározott módon követi el, az (1) bekezdés szerint,*
- b) ha a (2) bekezdésben meghatározott módon követi el, a (2) bekezdés szerint*

büntetendő.

(4) A büntetés büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt a (2) bekezdésben meghatározott módon követik el.”

A Btk. 222. § (2) bekezdése rendelkezik a zaklatás tényállásáról, mely szerint *„Aki félelemkeltés céljából*

a) mást vagy rá tekintettel hozzátartozóját személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó bűntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget, vagy

b) azt a látszatot kelti, hogy más életét, testi épségét vagy egészségét sértő vagy közvetlenül veszélyeztető esemény következik be,

vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A magánlaksértés esetén mind a szabálysértési, mind a bűncselekményi alakzat, illetve a zaklatás elkövetői csak magánindítványra büntethetőek.

A Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem védték meg őt és gyermekeit, illetve a végrehajtást kérő személyt nem szólították fel, hogy hagyja el az ingatlant, illetve azt állította, hogy nem kapott semmilyen hivatalos értesítést, hogy a személyes tárgyait mikor kapja vissza, valamint mikor mehet vissza az ingatlanba.

Kérdésként fogalmazza meg, hogy indult-e nyomozás az erőszaktevő ellen, aki a rendőrök előtt bántalmazta őt, és el kellett menekülnie a házból.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrség *-n helyesen járt el, amikor jogi felvilágosítással zárta az intézkedést. Ugyanakkor másnap, *-n, a jogi helyzet nem változott meg, azzal, hogy a Panaszos ugyan rövid időre távozott az ingatlanból, de azon elfoglaltsága, hogy futni ment, nem járt a birtokosi pozíciójának a megszűntével.

Ezért indokolt volt a felek közötti állapot megőrzése a polgári bírósági eljárás jogerős lezárásáig vagy a felek megállapodásáig.

A Panasztestület álláspontja alapján mulasztott a rendőrség akkor, amikor a feleknek nyújtott jogi tájékoztatáson túl nem hívta fel a tulajdonos figyelmét arra, hogy amíg a magánlaksértés kérdése, illetve az előzményi kérdésként felmerülő polgári jogi kérdés nem tisztázódik, addig köteles visszaengedni a Panaszost és gyermekeit az ingatlanba.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtett fenti megállapítással az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

A rendelkezésre álló bizonyítékok – a Rendőrkapitányság vezetőjének összefoglaló jelentésében, illetve a rendőri jelentésekben rögzítettek – alapján *-n, * óra * perckor a Rendőrőrs állományába tartozó körzeti megbízott megjelent a címen, mivel a Végrehajtó Iroda a Járásbíróság végzése alapján karhatalmi segítséget kért Kötelezett elleni végrehajtási eljárásban. Az intézkedés alatt a helyszínre érkezett egy másik körzeti megbízott is. A helyszínen tartózkodó személyek részére a körzeti megbízott megadta a kellő jogi felvilágosítást, majd a helyszínről távozott, mivel az önálló bírósági végrehajtó a végrehajtási eljárást felfüggesztette.

* perckor újabb bejelentés érkezett, miszerint vita, veszekedés van a fenti ingatlanon belül, ezért a bűnügyi alosztályvezető és * fő rendőr ismét megjelent a helyszínen. A felek részletes meghallgatásán és jogi felvilágosítás adáson kívül egyéb rendőri intézkedésre nem került sor.

*-n, * óra * perckor a későbbi Panaszos felhívta a szolgálati mobiltelefonján a körzeti megbízottat és jelezte neki, hogy eltávozott az ingatlanból futni és ezalatt a szintén az ingatlanban tartózkodó a végrehajtást kérő személy felszerelt az ingatlan kerítésére egy kaput, és nem engedte őt vissza. Ezt követően a Tevékenység-irányítási Központ utasítására a helyszínre érkezett a megerősítő rendőri erő. A felek meghallgatásán és jogi felvilágosítás adáson kívül további rendőri intézkedésre nem volt szükség.

A Rendőr-főkapitányság vezetőjének szakmai állásfoglalásában – figyelemmel a Rendőrkapitányság vezetőjének jelentésére – kifejtette, hogy a beosztott rendőrök a panasszal érintett rendőrségi intézkedések során a tőlük elvárható módon végezték feladatukat.

A Panasztestület is megállapította az állásfoglalás III. B) részében, hogy az intézkedő rendőrök jogi tájékoztatást adtak az intézkedés alá vont személynek. A Panaszos alapjog sérelme azért keletkezett, mert a rendőrség nem hívta fel a tulajdonos figyelmét, hogy amíg az előzményi kérdésként felmerülő polgári jogi kérdés nem tisztázódik, addig milyen magatartást folytasson.

A szakmai állásfoglalás szerint az intézkedő rendőrök a tőlük elvárható jogi felvilágosítást megadták. A járőrszolgálatától nem várható el, hogy olyan helyzetekben is adekvát, szakszerű, a munkakörük ellátásához szükséges szintet jócskán meghaladó színvonalú jogi felvilágosítást

nyújtsanak, amelyeket az intézkedés alá vont személyek az intézkedés állapotában nem tudnak kellő bizonyossággal feltárni, amely helyzetek értelmezéséhez, a tényállás tisztázásához, a perbeli pozíciók pontosításához polgári bírósági eljárás lefolytatása szükséges.

Álláspontom szerint a Rendőrkapitányság rendőreit az Rtv. 13. § (1) bekezdése és a Szolgálati Szabályzat 8. § (1) és (2) bekezdései alapján intézkedési kötelezettség terhelte, melynek maradéktalanul eleget tettek.

A rendőrséget kizárólag azon esetekben kötelezi a törvény intézkedésre, ahol bűncselekmény vagy szabálysértés gyanúja merül fel, avagy közigazgatási eljárás lefolytatása szükséges.

A Panaszos figyelmét felhívták, hogy feljelentést tehet, amelyet meg is tett, ezek alapján az eljárásokat az illetékes hatóságok lefolytatták.

Kivételes esetben érvényesülhet az Rtv. 24. § (2) bekezdésében foglaltak.

Polgári jogviták esetében az intézkedő rendőrt kizárólag jog-, és szakszerű felvilágosítás nyújtása terheli a tőle elvárható mértékben, mivel egyéb esetben hatáskörét túllépné és jogalap nélkül foganatosítana intézkedést.

Az Rtv. 24. § (2) A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.”

Figyelemmel a fentiekben ismertetett jogszabályi rendelkezésre, a rendőrök nem voltak abban a helyzetben, és ilyen kötelezettségük sem állt fenn, hogy a felek között kialakult polgári jogvitát eldöntsék. A szükséges felvilágosításon kívül további intézkedési kötelezettség a rendőröket nem terhelte.

A leírtak alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 13. § (1)-(2) bekezdése, 15. § (1) -(2) bekezdése, 24. § (1)-(2) bekezdése, 39. § (2) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 8. § (1)-(2) bekezdése, 9. § (1)-(2) bekezdése, 37. § (1) bekezdése;

- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 121. pontja, 166. § (1) bekezdése;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 221. §, 222. § (2) bekezdése.

Budapest, 2016. január 04.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**